

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1170/2021
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужилаца мал. АА и мал. ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Томић Живановић, адвокат из ..., ради издржавања деце, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 бр. 405/2020 од 03.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужилаца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 бр. 405/2020 од 03.11.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 бр. 405/2020 од 03.11.2020. године у ставу првом изреке, одбијена је жалба мал. тужиоца ББ из ... и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Нишу П2 1352/19 од 10.07.2020. године, у ставу првом изреке, који се односи на тог тужиоца и у ставу другом изреке, којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу који се односи на издржавање тужиоца мал. АА из ..., тако што је тужени обавезан да на име свог доприноса у издржавању наведеног тужиоца плаћа месечни износ од 20% зараде коју остварује код МУП ПУ Ниш, до 25-ог у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе док за то постоје законски услови, уплатом средстава на текући рачун законског заступника мал. тужиоца код ... банке АД из Ниша, док је захтев за досуђење разлике од 20% до тражених 30% одбијен као неоснован.

Против правоснажне другостепене пресуде, мал. тужиоци и тужени су изјавили благовремене и дозвољене ревизије, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Тужиоци су определили захтев за накнаду трошкова по ревизији.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију туженог. Трошкове за одговор су тражили и определили.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама одредбе члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП и нашао да ревизије нису основане.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијама се не указује на постојање других битних повреда поступка које су као ревизијски разлог прописане одредбом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама мал. тужиоци су правоснажном пресудом од 09.07.2010. године, након развода брака родитеља, поверени мајци на вршење родитељског права. Тужени је обавезан да почев од 30.09.2009. године доприноси издржавању мал. тужилаца у месечном износу од по 15% од својих примања умањених за доприносе за обавезно социјално осигурање. Тужиоци са мајком живе у кући која је власништво родитеља са уделима од $\frac{1}{2}$. Утврђено је да су потребе тужилаца као и зарада туженог повећани у односу на претходно пресуђење. Потребе тужилаца утврђене су на износ од 30.000,00 динара у односу на мал. АА и 23.000,00 динара у односу на мал. ББ. Просечна зарада мајке тужилаца утврђена је на износ од 34.550,66 динара, а туженог оца на износ од око 120.000,00 динара.

Код овако утврђених чињеница првостепени суд је применом одредби члана 154, 160. и 164. Породичног закона, одбио тужбени захтев за измену одлуке о издржавању за мал. тужиоца АА у износу од 30% и мал. тужиоца ББ у износу од 20 % од зараде коју тужени остварује у МУП ПУ Захтев је одбијен из разлога што је повећање потреба тужилаца праћено повећањем зараде туженог, те се задржавањем постојећих обавеза туженог (15%) подмирују потребе малолетних тужилаца које треба да сноси тужени.

Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда у односу на тужиоца мал. ББ, па је у том делу потврдио првостепену пресуду, имајући у виду и одредбу члана 162. став 3. Породичног закона. У односу на мал. тужиоца АА преиначио је првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев за повећање обавезе туженог са 15% на 20%, имајући у виду могућности туженог као родитеља и повећане потребе овог тужиоца, па би по оцени овога суда задржавањем претходне обавезе туженог мајка мал. АА била доведена у неповољнији положај од туженог.

Ревизијом мал. тужилаца побија се другостепена пресуда у делу делимично одбијеног тужбеног захтева мал. АА и у целости мал. ББ. Ревиденти сматрају да су погрешно утврђене потребе мал. ББ, мање од накнаде за издржавање у хранитељским породицама која износи око 27.000,00 динара. Сматрају да је због одбијања тужбених захтева мал. тужилаца њихова мајка стављена у неповољнији положај, јер судови нису имали у виду њену свакодневну негу и бригу о мал. тужиоцима.

Тужени ревизијом побија делимично усвојени тужбени захтев мал. АА и истиче да у том делу одлуке није правилно примењена одредба члана 160. Породичног

закона, јер се тужени брине о деци и помаже им преко својих обавеза. Мал. АА има стандардне потребе, па са растом зараде туженог расте и износ који тужени издваја за издржавање. Стога по становишту ревидента није било потребе да се повећава његов допринос у издржавању.

Ревизијски наводи нису основани. Одредба члана 164. Породичног закона прописује да се висина издржавања може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. На страни тужилаца промењена је околност што су старији, обојица школског узраста, па су им потребе сразмерно узрасту и повећане у односу на претходно донету одлуку. На страни туженог повећан је износ зараде коју месечно остварује. Повећање зараде туженог и у проценту утврђена обавеза издржавања воде повећаном номиналном износу којим тужени доприноси издржавању мал. тужилаца. Тај износ треба сваком од тужилаца да обезбеди најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ дужник издржавања (члан 162. став 3. ПЗ).

Издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (члан 160. став 1. ПЗ). Издржавању доприносе оба родитеља сразмерно својим могућностима, при чему се у допринос урачунава свакодневна нега и брига коју пружа родитељ коме је поверено вршење родитељског права. Имајући у виду да су потребе мал. АА утврђене на износ од 30.000,00 динара доприносом од 20 % своје зараде урачунавајући и допринос од 15% зараде за мал. ББ тужени није доведен у позицију да му је угрожен животни стандард.

Потребе мал. ББ утврђене су на износ од 23.000,00 динара. Минимална сума издржавања, односно сума коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом је само оријентациона сума за одређивање висине стандардних потреба детета. Потребности се утврђују у сваком конкретном случају и зависе од дететових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Стога оне могу бити веће али и мање од минималне суме, али без претераних одступања, осим због неких посебних околности.

Са износом од 20% и 15% доприноса и повећањем зараде тужени у номиналном износу доприноси издржавању мал. деце износивама од 24.000,00 и 18.000,00 динара месечно, док преосталим износом до утврђених потреба треба да доприноси мајка урачунавајући и њен неовчани допринос што је у складу са одребом члана 162. став 2. и 3. Породичног закона.

Са изложеног Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер са ревизијом нису успели, а трошкови одговора нису били нужни ради вођења парнице, па је у смислу члана 153, 154. и 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

